AZ EURÓPAI PARLAMENT (EU) 2020/2047 ÁLLÁSFOGLALÁSA

(2020. október 20.)

az Európai Unió 2018. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozat szerves részét képező megjegyzésekkel, VI. szakasz – Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (EGSZB)

AZ EURÓPAI PARLAMENT,

– tekintettel az Európai Unió 2018. évi pénzügyi évre szóló általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozatára, VI. szakasz – Európai Gazdasági és Szociális Bizottság,

– tekintettel eljárási szabályzata 100. cikkére és V. mellékletére,

– tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság második jelentésére (A9-0188/2020),

A. mivel a mentesítésért felelős hatóság a mentesítési eljárás keretében hangsúlyozni kívánja, hogy különösen fontos az uniós intézmények demokratikus legitimitásának további erősítése az átláthatóság és az elszámoltathatóság javítása, a teljesítményalapú költségvetés-tervezés koncepciójának végrehajtása és az emberi erőforrások megfelelő irányítása révén;

B. mivel az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) vizsgálatának eredményei és ajánlásai alapján a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága elvárja, hogy az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (a továbbiakban: a bizottság) tájékoztatást adjon a hiányosságok orvoslása érdekében hozott intézkedésekről;

1. üdvözli az „Intézmény tagjai és küldöttei” költségvetési tételhez kapcsolódó átvitelek helyzetének javulását azáltal, hogy hathetes határidőt szabtak meg a költségtérítési kérelmek benyújtására; nagyra értékeli, hogy 2019. január 1. óta sikerült csökkenteni az átviteleket;

2. megjegyzi, hogy mivel több véleményt és jelentést adtak ki, több tagot kellett bevonni az elkészítésükbe, ezért az utazási költségek és egyéb költségtérítések összege nagyobb lett;

3. üdvözli, hogy a bizottság informatikai költségvetésének jelentős növelését tervezi a felzárkózás, a többi uniós szerv utolérése és a bizottság 2019 júniusában elfogadott digitális stratégiájának további végrehajtása érdekében; tudomásul veszi a hálózati kapacitások és a végfelhasználói eszközök fejlesztésére irányuló erőfeszítéseket annak érdekében, hogy a személyzet 100 %-a távmunkában dolgozhasson;

4. megjegyzi, hogy a bizottság új, 2020. január 1. óta működő struktúrája közvetlenül a főtitkár mellé rendelte a jogi szolgálatot azzal a kinyilvánított céllal, hogy növelje annak láthatóságát és hatását, és hogy lehetővé váljon számára, hogy horizontális alapon jogi segítséget nyújtson; tudomásul veszi a bizottság indokolását, azonban nyugtalanítja, hogy esetleg sérülhet a jogi szolgálat autonómiája és teljes függetlensége; felhívja a bizottságot annak biztosítására, hogy a jogi szolgálatot hivatalosan és rendszeresen bevonják a bizottság legfontosabb ügyeibe, nem a többi szolgálatra hagyva annak eldöntését, hogy konzultálnak-e vele vagy sem; üdvözli, hogy a tagok munkakörülményeivel foglalkozó egységben megerősítették a jogi szaktudást, hogy lehetővé tegyék a tagok statútumával kapcsolatos konkrét kérdések kezelését; tudomásul veszi a szakosodott személyzetnek, köztük a jogi szolgálathoz tartozó alkalmazottaknak a bizottság mobilitási politikája alóli mentesítésével kapcsolatos megfontolásokat, és felhívja a bizottságot, hogy tegyen jelentést e folyamat eredményéről a mentesítésért felelős hatóságnak;

5. megerősíti, hogy a bizottság megkapta az azbesztmentességet igazoló tanúsítványt a VMA épületre vonatkozóan, amely szerint az azbeszt nem jelent kockázatot az épület rendes használata során; megjegyzi azonban, hogy az épületben volt korlátozott mennyiségű azbeszt, amit további elemzések is megerősítettek; elismeri, hogy megtalálható némi azbesztszálat tartalmazó anyag a VMA épület irodaterületén kívül, és hogy a tervek szerint azt a felújítási munkálatok kivitelezési időszakában eltávolítják;

6. támogatja a bizottság arra irányuló kérését, hogy fokozzák a Parlament és a bizottság közötti együttműködési megállapodás tartalmának tiszteletben tartására irányuló erőfeszítéseket; emlékeztet azonban arra, hogy a 2014. évi megállapodás értelmében a bizottság összesen 36 fordítót helyezett át a Parlamenthez, és cserébe csak az Európai Parlament Kutatószolgálatához kapott hozzáférést; megjegyzi, hogy ennek következtében a bizottságnak szerződéses alkalmazottakat kellett felvennie, és ki kellett szerveznie a fordítási szolgáltatásokat; aggodalommal jegyzi meg, hogy a fordítói személyzet csökkenésének kompenzálására a Parlament további forrásokat biztosít a bizottság számára a fordítási szolgáltatások kiszervezésének fedezésére, és hogy a bizottság e forrásokat átcsoportosíthatja más szakpolitikai területekre, amennyiben azokat nem használják fel teljes mértékben a fordítások kiszervezésére, ami a korábbi években meg is történt; úgy véli, hogy ez a rendelkezés nincs összhangban a körültekintő, hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveivel, és a jövőben felül kell azt vizsgálni;

A jelenlegi helyzet

7. emlékeztet, hogy 2020. januári jelentésében az OLAF arra a következtetésre jutott, hogy a bizottság I. csoportjának akkori elnöke volt felelős a személyzet két tagjával szembeni zaklatásért, a bizottság egy tagjával és egy alkalmazottjával szembeni nem megfelelő magatartásért (súlyos kötelességszegés), valamint az I. csoport titkárságán dolgozó többi alkalmazottal szembeni kötelességszegésért;

8. emlékeztet, hogy az OLAF arra a következtetésre jutott, hogy az I. csoport akkori elnöke megsértette a bizottság eljárási szabályzatából és magatartási kódexéből eredő kötelezettségeit; emlékeztet, hogy az OLAF azt ajánlja, hogy a bizottság eljárási szabályzata 8. cikke negyedik részének megfelelően kezdeményezze a megfelelő eljárásokat az érintett taggal szemben, és tegyen meg minden szükséges lépést az érintett tag további munkahelyi zaklatásának megelőzése érdekében;

9. sajnálja, hogy a személyzet több tagját indokolatlanul hosszú időn keresztül lelkileg zaklatta az I. csoport akkori elnöke; sajnálja, hogy a bizottság által alkalmazott zaklatás elleni intézkedések nem tették lehetővé az ügy gyorsabb felderítését és orvoslását, mivel az érintett tag vezető beosztásban volt; sajnálja, hogy az áldozatok védelmében az OLAF-vizsgálat lezárultáig hozott intézkedések rögtönzöttek és elégtelenek voltak, különösen az F-50/15. sz., *FS kontra Európai Gazdasági és Szociális Bizottság* ügyben hozott ítélet [1]fényében, amelynek tanulságul kellett volna szolgálnia a bizottság számára; aggodalommal veszi tudomásul, hogy a belső eljárások hiányosságai miatt a bizottság igazgatása tétlen maradt, ami a gondossági és az OLAF-nak való jelentéstételre vonatkozó kötelezettség megszegését jelentette; felhívja a bizottságot, hogy vegye ezt tudomásul a vonatkozó határozatok felülvizsgálata keretében;

10. megjegyzi, hogy a bizottság elnöke 2020. január 17-én megkapta az OLAF jelentését és ajánlásait; megjegyzi, hogy az ügyet 2020. január 23-án a bizottság tagjainak magatartásával foglalkozó tanácsadó bizottság elé utalták; megjegyzi továbbá, hogy a tanácsadó bizottság 2020. április 28-án ismertette következtetéseit, és az érintett tagot felkérték, hogy ismertesse észrevételeit, és hogy a bizottság elnöke felkérte a bizottság kibővített Elnöki Testületét, hogy tegye meg észrevételeit;

11. megjegyzi, hogy a bizottság elnökségének többsége úgy határozott, hogy felkéri az érintett tagot, hogy mondjon le az I. csoport elnöki tisztségéről, és vonja vissza a bizottság elnöki tisztségére való jelentkezését; megjegyzi, hogy az elnökség felmentette az érintett tagot a személyzet irányításával vagy adminisztrációjával kapcsolatos valamennyi tevékenység alól; megjegyzi, hogy az elnökség megbízta a főtitkárt, hogy tegye meg a szükséges lépéseket annak biztosítására, hogy amennyiben az ügyész eljárást kezdeményez az érintett tag ellen, a bizottság magánfélként csatlakozzon az eljáráshoz; megjegyzi, hogy az elnökség megbízta a főtitkárt, hogy tájékoztassa erről a határozatról az OLAF-ot és a Parlamentet; megjegyzi, hogy ezt a döntést adott esetben a tagállamok más intézményeivel vagy szerveivel is közölni lehet;

12. aggodalommal veszi tudomásul a bizottság elnökségének határozatát, mely szerint az I. csoport akkori elnökét nem lehet teljeskörűen elszámoltatni a bizottság belső eljárásai keretében; megjegyzi, hogy az érintett tag csak közel négy hónappal az elnökség határozatát követően döntött úgy, hogy visszavonja pályázatát a bizottság elnöki tisztségére, és akkor is csak önszántából tette; aggodalommal veszi tudomásul, hogy az OLAF megállapításai és az elnökség

[1] A Közszolgálati Törvényszék (harmadik tanács) F-50/15. sz., *FS kontra Európai Gazdasági és Szociális Bizottság* ügyben 2016. május 12-én hozott ítélete (ECLI:EU:F:2016:119).

határozata ellenére az érintett tag érvényesítheti akaratát és mandátuma lejártáig továbbra is az I. csoport elnöke maradhat; felhívja a bizottságot, hogy vizsgálja felül a bizottság eljárási szabályzatát és magatartási kódexét, hogy a jövőben elkerülhetőek legyenek az ilyen helyzetek;

13. megjegyzi, hogy az OLAF továbbította az ügyet a belga hatóságoknak, és hogy a belga ügyész bírósági eljárást indít az érintett tag ellen, mivel a lelki zaklatás a belga jog szerint büntethető; megjegyzi, hogy a bizottság plénuma 2020. júliusi ülésén úgy határozott, hogy felfüggeszti az érintett tag mentelmi jogát, hogy a belga ügyészség folytathassa a jogi eljárást;

14. rámutat, hogy a bizottság ez ügyben tanúsított jogsértései közpénzek elherdálását eredményezték és anyagi veszteséget okoztak a jogi szolgáltatások, a betegszabadságok, az áldozatvédelem, a termelékenység csökkenése, az elnökség és más szervek ülésezése stb. tekintetében; az ügyet aggodalomra okot adónak tartja az elszámoltathatóság, a költségvetési ellenőrzés és az emberi erőforrások megfelelő kezelése tekintetében az uniós intézményeknél, testületeknél, hivatalokban és ügynökségeknél; ennek kapcsán emlékeztet arra, hogy a Számvevőszék „Az ellenőrzött uniós intézmények etikai keretrendszerei: fejlesztési lehetőségek" című, 13/2019. számú különjelentésében megállapítja, hogy: a közügyekben tanúsított etikus magatartás hozzájárul a hatékonyabb és eredményesebb pénzgazdálkodáshoz és a közbizalom erősödéséhez, és hogy az uniós intézmények és szervek tagjainak és alkalmazottainak etikátlan magatartása nagy közfigyelemre tart számot és csökkenti az uniós intézmények iránti bizalmat;

15. megdöbbenti, hogy a bizottság honlapján megtalálható az érintett tag nyilatkozata, melyet az I. csoport elnöki minőségében tett, amely valójában egy személyes védekezés, amit az is súlyosbít, hogy az ügyek már az uniós igazságszolgáltatási szervek és a belga hatóságok előtt vannak vagy hamarosan eléjük kerülnek; nagyon sajnálja, hogy a bizottság elnöksége és az I. csoport elnöksége közti nézetkülönbségek ily módon kerültek nyilvánosságra, súlyosan károsítva az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek megítélését és hitelességét;

16. üdvözli, hogy a bizottság mélyreható értékelést és gondolkodást kezdeményezett az emberi méltóságot sértő magatartásokkal szembeni zéró tolerancia politikáját támogató, meglévő átfogó keret kapcsán; megjegyzi, hogy e folyamat célja az esetleges hiányosságok azonosítása és további javítási lehetőségek keresése a személyzet és a tagok érdekében;

17. kéri a bizottságot, hogy tájékoztassa a mentesítésért felelős hatóságot a jelenleg folyó és a zaklatási vagy más ügyek miatt a tagokkal vagy alkalmazottakkal kapcsolatban újonnan indított OLAF-vizsgálatokról;

18. megjegyzi, hogy a személyzeti szabályzat rendelkezései nem vonatkoznak a bizottság tagjaira, mivel ők nem alkalmazottak, hanem a bizottság kinevezett tagjai; megjegyzi, hogy ez a körülmény nem akadályozhatja meg a többi uniós intézményt, szervet, hivatalt és ügynökséget abban, hogy külön, megfelelő és hasznos szabályokat alkalmazzanak tagjaikra; ennek kapcsán emlékeztet például a Régiók Bizottsága magatartási kódexe 8. cikkének 4. részére, amely megtiltja a szabályok ellen vétő tagoknak, hogy a bizottság bármely tisztségére megválasszák őket, és amennyiben a tag rendelkezik valamilyen tisztséggel, arról ilyen esetben le kell mondania; üdvözli, hogy a bizottság, immár több mint két éve tartó gondolkodást követően kész arra, hogy tapasztalatai alapján fontolóra vegyen lehetőségeket rendszerének további javítására, úgy véli, hogy ez az időszak indokolatlanul hosszú; sajnálja, hogy az említett időszak során a bizottság csak tájékoztatási és képzési intézkedéseket képes javasolni a tagok számára, annak ellenére, hogy egyértelműen további intézkedésekre lenne szükség, amint az az európai ombudsmannak az uniós intézményeknél és ügynökségeknél a munkahelyi méltóságról szóló jelentésében (SI/2/2018/AMF) és a Parlament ajánlásaiban is szerepel;

19. kéri a bizottságot, hogy tájékoztassa a mentesítésért felelős hatóságot az általa annak meghatározása érdekében kezdeményezett vagy kezdeményezni tervezett eljárásokról és folyamatokról, hogy a jövőben miként fogják elkerülni az alkalmazottakat érintő zaklatási és a hasonló ügyeket, biztosítva, hogy ne ismétlődjenek meg a negatív hírverést okozó és a bizottság megítélését károsító hasonló sajnálatos események;

20. üdvözli a bizalmas tanácsadást nyújtók számának növekedését az informális eljárás javítása érdekében, valamint annak lehetőségét, hogy a személyzet megoszthassa aggályait bármilyen zaklatási esettel kapcsolatban;

21. kiemelten üdvözli, hogy a bizottság elgondolkozik a helyzetről, aminek eredményeként részletes cselekvési terv készül a bizottságon belüli zaklatással szembeni zéró tolerancia politikájának megerősítésére, hogy az ilyen magatartás soha többé ne legyen tolerálható; üdvözli és támogatja a zaklatással, a visszaélések bejelentésével és a fegyelmi eljárásokkal kapcsolatos jelenlegi felülvizsgálati csomagot, amely tovább javítja azokat a mechanizmusokat, amelyek lehetővé teszik a személyzet számára a zaklatással kapcsolatos hivatalos panasztételt, és megszilárdítja a vonatkozó jogi struktúrákat; emlékeztet azonban, hogy a bizottság éveken át beszámolt a Parlamentnek erről a folyamatról, de csak most hoztak végre konkrét intézkedéseket; üdvözli az igazgatás és a személyzeti bizottság képviselőiből álló munkacsoport létrehozását, amelynek célja, hogy a lehető legszélesebb körű információkat gyűjtse össze a fejlesztésekhez; sajnálja, hogy a bizottság csak minimális előrelépést ért el az elmúlt években, annak ellenére, hogy a Parlament pontos ajánlásokat fogalmazott meg, a zaklatási ügyekben érintett tagokkal kapcsolatos szabályok és eljárások bevezetésére sürgetve a bizottságot;

22. üdvözli a különböző figyelemfelkeltő kezdeményezések folytatását annak érdekében, hogy a személyzet megfelelő tájékoztatást kapjon a „Respect@work kampány” nyomon követéséről; üdvözli a képzési tevékenységek szervezését, amelyek célja annak biztosítása, hogy a személyzet tisztában legyen a vonatkozó etikai és szervezeti értékekkel, valamint a kapcsolódó szabályokkal és eljárásokkal.